

PRESSMEDDELANDE
2009-07-02

Negativa miljöeffekter stora med bottentrålning

Bottentrålningen är idag en av de mest utbredda svenska fiskemetoderna – men också en av de mest destruktiva. Förstörda havsbottnar, stora mängder oönskade fångster som måste kastas överbord och höga koldioxidutsläpp är associerade med metoden. Detta framgår av en rapport som Naturskyddsföreningen presenterar idag.

– Bottentrålning är som att kalhugga skogen för att jaga älg, säger Svante Axelsson generalsekreterare på Naturskyddsföreningen.

Ingen vet idag den exakta omfattningen av bottentrålningens påverkan på de marina ekosystemen. Men där referensområden finns, talar resultaten sitt tydliga språk. Exempelvis har Öresund där bottentrålning varit förbjudet sedan 1932 ett torskbestånd i gott skick i skarp kontrast till det intilliggande Kattegatt.

– Bottentrålningens miljöeffekter är uppenbara men det har saknats en verklig debatt om denna metods inverkan på de marina ekosystemen. Det vill vi visa på med den här rapporten, säger Svante Axelsson.

Koldioxidutsläppen från bottentrålning ligger högt över alternativa fiskemetoder. Som exempel går det åt tre gånger så mycket bränsle per kilo havskräfta som fångas med trål jämfört med den som fångas med bur.

Bottentrålning är den fiskemetod som ger mest bifångster. Normalt slängs bifångsterna överbord, döda, under benämningen ”utkast”. Bifångsterna kan vara småfisk, kommersiellt ointressanta arter eller fiskarter vars kvot redan är uppfiskad.

Mot bakgrund av den tillgängliga kunskapen om bottentrålning kräver Naturskyddsföreningen flera förändringar av de svenska regleringarna av bottentrålning. Bland annat vill föreningen att bränsleskatter ska införas på fiskebåtar, vilket skulle ge skonsamma fiskemetoder en konkurrensfördel gentemot bottentrålning. Ett annat krav är att svenska politiker i väntan på regleringar på EU-nivå går före och påbörjar en utfasning av bottentrålningen.

– Sverige har här en möjlighet att ta ett ansvar och visa på vägen till ett hållbart fiske. På så sätt skulle man tydligt visa att man har högst ambitioner i EU att uppnå ett fiske som sker på de marina ekosystemens villkor, säger Svante Axelsson.

Ett annat sätt att skapa hållbara fiskbestånd är att inrätta större områden där fiske är förbjudet. Naturskyddsföreningen applåderar de initiativ som tagits i Kattegatt för att rädda torsken men menar att fler och större områden måste inrättas. Ansvar ligger på regeringen att initiera förhandlingar med andra medlemsstater om var sådana områden skulle kunna inrättas.

Läs hela rapporten om Bottentrålning här:

<http://www.naturskyddsforeningen.se/upload/press/rap-bottentral.pdf>

PRESSMEDDELANDE

2009-07-02

För frågor kontakta:

Svante Axelsson, generalsekreterare 070-728 25 85

svante.axelsson@naturskyddsforeningen.se

Jonas Hentati Sundberg, havsmiljöhandläggare 073-9387969

jonas.sundberg@naturskyddsforeningen.se

Anders Grönvall, presschef, 070-655 46 19

anders.gronvall@naturskyddsforeningen.se